

Diplomová práce se zabývá současnou společností jako společností kinematografickou, kdy jsou lidé velice významně a profánně ovlivněni efekty filmových technik a obrazů. Pohyb, čas a rychlost jsou prevalentními atributy dnešní dromokratické a postmoderní společnosti. Naše percepce se musí přizpůsobit stále se zrychlujícím obrazům. Na jedné straně tedy máme technologii záznamu. Při technologickém vidění – čtení a rozpoznávání se v technických obrazech aparátů - jsou nedostatky lidského oka kompenzovány vědecky přesnou čočkou filmové kamery. Tato kompenzace je ale pouze zdánlivá, neboť si neuvědomujeme, že to, co vidíme, je výsledkem určitého promítání kulturou již vytvořených vzorců náhledů, díky nimž vidíme jisté tvary a objekty právě tak, jak je vidíme.

Na druhé straně máme filmového diváka, který filmová zobrazení vnímá především jako scény. Divák na filmovou tvorbu nenahlíží vně, ale zevnitř, stává se pozorovatelem či tzv. voyeuem. Voyeur je zcela zřetelný společenský typ, jenž nachází cíl svého zájmu v aktu dívání, které můžeme označit za nečisté, slídilské, neboť jeho předmětem jsou soukromé činnosti jiných. Pohled voyeura se stává nesdílnou součástí kinematografické společnosti, neboť divák v roli voyera přijímá obrazy, které vycházejí z objektivu kamery na plátna kin či displejů obrazovek, za své, jako pozorovatel je zasazen do tohoto typu skutečnosti.